Rok XI. Nr. 3.

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

Redagowany w c. k. Radzie szkolnej krajowej.

Wydany dnia 8. lutego 1907.

L. 15.078.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich c. k. Rad szkolnych okręgowych i do Zarządów wszystkich szkół ludowych, pospolitych i wydziałowych, w sprawie ćwiczeń gimnastycznych, gier i zabaw ruchowych młodzieży szkolnej.

Niejednokrotnie podnoszono na konferencyach okręgowych potrzebę wydania przystępnego „przewodnika metodycznego dla nauczycieli do udzielania nauki gimnastyki w szkołach ludowych“, któryby uwzględniał stosunki przeważnej ilości szkół galicyjskich, nie posiadających ani sal odpowiednio urządzonych ani boisk gimnastycznych.

Potrzebie tej czyni w zupełności zadość książka, napisana przez nauczyciela szkoły wydziałowej we Lwowie pana Edmunda Cenara, pod tyt.: „Gimnastyka szkolna i gry“, na którą to książkę zwrócono uwagę w Nr. 6-tym „Dziennika urzędowego“ Rady szkolnej krajowej z r. 1906.

Książka ta, wyposażona obficie instruktywnemi rycinami, wyszła nakładem Towarzystwa pedagogicznego, które ustanowiło cenę księgarską tego dziełka na 4 K za egzemplarz, oświadczając jednak gotowość 25% opustu przy zakupnie większej ilości egzemplarzy przez Rady szkolne okręgowe.

C. k. Rada szkolna krajowa będzie starała się zakupować corocznie pewną ilość egzemplarzy tej książki, ażeby ją rozpowszechnić we wszystkich znaczniejszych szkołach. Ze względu jednak na szczupłość funduszów, przeznaczonych na zaopatrywanie szkół w przybory naukowe

i w dzieła pomocnicze, będzie można na ten cel corocznie wyznaczać tylko bardzo skromną kwotę.

Pragnąc jednak, aby przewodnik ten rozpowszechnił się jak najrychlej i przyczynił się do ożywienia akcyi w celu nadania zdrowego kierunku fizycznemu wychowaniu młodzieży, poleca się c. k. Radom szkolnym okręgowym, ażeby zakupiły po kilka egzemplarzy tego dzieła dla biblioteki okręgowej.

Nadto będą Rady szkolne okręgowe zachęcały także Rady szkolne miejscowe do zakupowania tej książki z oszczędności uzyskanych w corocznym preliminarzu funduszu szkolnego miejscowego, jako dzieła pomocniczego dla nauczycieli do bibliotek szkolnych, a Rady szkolne okręgowe będą mogły te zakupna uskuteczniać zbiorowo celem uzyskania opustu, przyznanego szkołom w razie zakupowania większej ilości egzemplarzy naraz.

Niezbędną jednakże jest rzeczą, obznajomić personal nauczycielski z układem podręcznika i ze sposobem korzystania z niego. Książka Cenara nie jest ułożona dla jednej tylko kategoryi szkół, lecz uwzględnia rozmaite warunki w jakich szkoły się znajdują i podaje pod tym względem szczegółowe wskazówki dla nauczycieli. Rada szkolna krajowa poleciła przeto c. k. Radom szkolnym okręgowym w okólniku z dnia 18. marca 1906 do L. 11.522, ażeby postawiły na porządku dziennym konferencyi okręgowych z r. 1906 sprawę udzielania nauki gimnastyki w szkołach ludowych wszelkich kategoryi i sprawę urządzania gier i zabaw ruchowych tudzież wycieczek dla młodzieży. Ze sprawozdań o przebiegu tegorocznych konferencyi okręgowych powzięto z zadowoleniem, że sprawa ta obudziła powszechne zajęcie. Nie należy jednakże na tem poprzestawać; przeciwnie, pożądaną jest rzeczą, ażeby konferencye okręgowe i nadal przedmiotowi temu poświęcały baczną uwagę. Należy pamiętać, że zadaniem najbliższych konferencyi okręgowych będzie:

a) z jednej strony uzyskać pogląd na to, co na tem polu w okręgu się dzieje;

b) z drugiej strony pobudzić nauczycieli do żywszej akcyi w tym kierunku, obznajamiać ich z ważniejszymi przepisami i dziełami traktującymi o tym przedmiocie, tudzież podawać im wskazówki, jak należy postępować, ażeby nawet w najniekorzystniejszych warunkach zewnętrznych nie zaniedbywać tej strony wychowania. Rozumie się, że wskazówki te będą rozmaite stosownie do warunków lokalnych.

Stosownie dobrani referenci powinni omawiać na konferencyach okręgowych nie tylko postanowienia, zawarte w „Planach naukowych“ i w „Instrukcyi“, ale także to wszystko, co na tem polu dotychczas w kraju ogłoszono, n. p. „Regulamin wycieczkowy“ z dodatkami, umieszczony w II. tomie „Zbioru okólników“ Nr. 303, str. 63 — 75, dzieła zalecone w okólniku c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 21. czerwca 1902 do L. 16.150 i t. d.

Nadto powinni referenci tej sprawy wskazywać w podręczniku Edmunda Cenara te rozdziały, które dla poszczególnych kategoryi szkół okręgu mają specyalne znaczenie.

Byłoby też rzeczą pożądaną, ażeby w czasie konferencyi okręgowych można przeprowadzać praktycznie stosowne grupy ćwiczeń, albo zarządzając produkcye pewnej ilości młodzieży ze szkoły miejscowej jak to się już teraz odbywa w niektórych okręgach, albo też organizując stosownie wyćwiczone zastępy z pomiędzy uczestników konferencyi.

Sprawę tę, doniosłą dla ogólnego postępu szkolnictwa i dla ugruntowania wpływu wychowawczego szkoły, poleca się gorliwej i wytrwałej pieczy całego stanu nauczycielskiego.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 22. stycznia 1907.

Za c. k. Namiestnika
Plażek w. r.

L. 366.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich c. k. Rad szkolnych okręgowych (z wyjątkiem Rad szkolnych okręg. miejskich we Lwowie i w Krakowie).

Ze względu na potrzebę wczesnego corocznego wykazywania do przypisu stopy procentowej dodatków na potrzeby powiatowe i gminne i uregulowania w ten sposób gospodarstwa finansowego powiatów, przypomina Wydział krajowy corocznie Wydziałom powiatowym, ażeby najpóźniej do 15. lutego każdego roku budżetowego przedkładały c. k. Starostwom odnośne wykazy dodatków powiatowych i gminnych, uchwalonych na pokrycie potrzeb powiatu i gmin, dla przypisania tych dodatków do poboru w odnośnym roku budżetowym.

Zdarza się wszakże dość często, że niektóre Wydziały powiatowe nie mogą zadość uczynić temu wezwaniu jedynie z tego tylko powodu,

że nie otrzymują na czas ze strony odnośnej c. k. Rady szkolnej okręgowej orzeczeń w sprawie preliminarzy miejscowych funduszów szkolnych.

W ten sposób nie mogą odnośne Wydziały powiatowe w takim czasie ostatecznie ustalić wysokości dodatków gminnych, iżby o wysokości tych dodatków można zawiadomić c. k. Starostwo w terminie przez Wydział krajowy ustanowionym.

Postępowanie takie c. k. Rad szkolnych okręgowych powoduje prócz nieładu w gospodarstwie powiatowem także często braki w funduszach szkolnych miejscowych, a tem samem wpływa ujemnie na zaspakajanie potrzeb rzeczowych dotyczących szkół.

Według postanowień instrukcyi z dnia 14. lipca 1894 Dz. u. k. Nr. 63. obowiązane są Rady szkolne miejscowe przedkładać w miesiącu wrześniu każdego roku preliminarze wydatków na potrzeby szkolne, a c. k. Rady szkolne okręgowe mają niezwłocznie po otrzymaniu tych preliminarzy przeprowadzić ze stronami do utrzymania szkół obowiązanemi rozprawy konkurencyjne i wydawać orzeczenia.

Orzeczenia te należy — jakto już okólnikiem tut. z dnia 4. stycznia 1897 L. 24.428/906 unormowano — najpóźniej do końca listopada każdego roku udzielać Wydziałowi powiatowemu dla wstawienia dotyczących kwot w budżet poszczególnych gmin.

Wskutek pisma Wydziału krajowego z dnia 3. listopada 1906 L. 108.015 przypomina się c. k. Radom szkolnym okręgowym powyższe postanowienia i wzywa się do ścisłego przestrzegania w przyszłości.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 25. stycznia 1907.

Za c. k. Namiestnika
Płażek w. r.

L. 4387.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich c. k. Rad szkolnych okręgowych i do Zarządów wszystkich szkół ludowych, pospolitych i wydziałowych, w sprawie udziału nauczycieli i nauczycielek w gminnych radach sierocych.

Kwestya opieki nad sierotami i nad dziećmi opuszczonemi należy co do swej doniosłości do pierwszorzędnych spraw krajowych; ma ona nie tylko znaczenie społeczne i gospodarcze ale i wychowawcze. Wia-

domą jest rzeczą, że sieroty i dzieci opuszczone, pozbawione należytej opieki, często dziczeją i już w bardzo młodocianym wieku schodzą pod względem moralnym na bezdroża. Wiadomo też, że dzieci takie zaniedbane, stykając się z innemi dziećmi, nieraz wywierają na swych współtowarzyszy wpływ szkodliwy a w szkole utrudniają zadanie wychowawcze nauczycieli.

Istnieją wprawdzie od dawna przepisy ustawodawcze, normujące opiekę nad sierotami i nad dziećmi opuszczonemi, których rodzice z powodu nieobecności w miejscu zamieszkania dziecka a niekiedy z innych przyczyn natury fizycznej lub moralnej nie mogą wywierać dobrego wpływu wychowawczego na swe potomstwo. Obowiązująca ustawa cywilna zawiera liczne postanowienia, których celem moralne i materyalne dobro małoletnich a w szczególności sierót. I tak postanawia § 189. ust. cyw., że w razie potrzeby ustanowienia opiekuna krewni sieroty i osoby pozostające z nią w blizkim stosunku — a więc nauczyciele, wychowawcy i t. p. — obowiązani są donieść o tem sądowi opiekuńczemu. Również ciąży ten obowiązek na duchownych parafialnych i na naczelnikach gmin.

Jeżeli rodzice albo ustanowieni opiekunowie nadużywają władzy ojcowskiej lub opiekuńczej, albo też jeżeli zaniedbują swe obowiązki, władze sądowe mają prawo i obowiązek wkroczyć przeciw temu z urzędu a pomocy sądowej w tym razie wezwać mogą na mocy §§ 178. i 217. ust. cyw. nie tylko bezpośrednio interesowani, t. j. same dzieci, ale każdy, kto o tem ma wiadomość. sąd zaś ma zbadać przedmiot zażalenia i wydać zarządzenia stosowne do okoliczności.

Atoli wykonywanie tych przepisów wskutek zmiany stosunków społecznych i ekonomicznych jest obecnie bardzo utrudnione. mianowicie w naszym kraju, w którym pośród osób wchodzących w skład reprezentacyi gminnych, nie tylko znajomość przepisów prawnych, ale niekiedy nawet znajomość sztuki czytania i pisania nie jest jeszcze dostatecznie rozpowszechniona. Nieraz tedy czynniki powołane nie pamiętają o obowiązku doniesienia sądowi, że zachodzi potrzeba ustanowienia opieki, a jeszcze rzadziej dochodzą do wiadomości sądów doniesienia o popełnianych przez opiekunów błędach lub nadużyciach. Wskutek tego sądy opiekuńcze, nie mając dokładnych informacyj i doniesień, w wielu razach nie mogą swej zwierzchniczej władzy nad opieką wykonywać skutecznie, mianowicie pod względem wychowawczym, zwłaszcza wobec tego, że rosnąca w gwałtownej proporcyi ilość spraw tego

rodzaju utrudnia ich zadanie a nieustanna fluktuacya i ruch ludności wywołuje ciągłą zmianę stosunków.

Wobec tego uznano w nowszych czasach jako rzecz niezbędną zwrócić się w tej sprawie wprost do społeczeństwa i zaprosić czynniki obywatelskie do współudziału w wykonywaniu kontroli nad sposobem wykonywania opieki nad sierotami i dziećmi opuszczonemi, do zwracania uwagi na dostrzeżone pod tym względem braki i nadużycia i do inicyowania pożądanych zmian i ulepszeń.

W niektórych krajach istnieją już gminne rady sieroce, złożone z poważnych osobistości, które stanowią organ pośredniczący pomiędzy sądem, zbyt oddalonym, a czynnikami sprawującymi opiekę na miejscu. Takie gminne rady sieroce czuwają przy pomocy sądu nadopiekuńczego nad tem, aby opiekunowie wykonywali sumiennie swe obowiązki względem swych pupilów, szczególnie odnośnie do ich wychowania, i obowiązane są donosić sądowi o wszystkich nadużyciach względnie brakach w tym kierunku, tudzież udzielać na żądanie sądu informacyi co do zachowania się pupila. Rada sieroca donosi sądowi nadopiekuńczemu o tych wypadkach, w których zajdzie nagła potrzeba ustanowienia opiekuna lub wychowawcy, i proponuje osoby, uzdatnione do sprawowania tych funkcyi.

Gminne rady sieroce, zaprowadzone w krajach zagranicznych i w niektórych okręgach krajów koronnych Monarchii, wydały już bardzo dobre rezultaty. Poważne ciało zbiorowe, złożone z osobistości wybranych, znających dokładnie stosunki miejscowe, daje najlepszą rękojmię skutecznego i bezpośredniego czuwania nad dobrem małoletnich w danej miejscowości. Przez utworzenie gminnej rady sierocej może skupiać się troska poszczególnych osób o dobro małoletnich w gminie samej a nie w oddalonej siedzibie sądu. Do łatwo dostępnej gminnej rady sierocej mogą zwracać się wszyscy mieszkańcy gminy z prośbami, życzeniami i zażaleniami w sprawach sierocińskich, o ile nie zachodzi niezbędna potrzeba odniesienia się do decyzyi sądowej. Ciało to może w wielu wypadkach szybką i skuteczną radą zapobiegać zaognieniu i zaostrzeniu stosunków, pouczać nieświadomych i potrzebujących porady, a w wypadkach ważniejszych zawiadamiać wcześnie sąd nadopiekuńczy o grożącem niebezpieczeństwie i o potrzebie wkroczenia. Przy współdziałaniu gminnej rady sierocej może więc sąd opiekuńczy stłumić niejeden zły czynnik w samym zarodku, a wkraczając zawczasu, chronić małoletnich od ruiny moralnej i materyalnej, a chociażby tylko od kosztownych i długotrwałych dochodzeń i procesów.

Według poczynionych doświadczeń pod wpływem gminnych rad sierocych nawet gminy wypełniają swe obowiązki w sprawach opiekuńczych gruntowniej i lepiej, ustają dowolności i niewłaściwości w przedstawianiu osób na opiekunów, a wyjaśnienia, dawane sądom opiekuńczym, bywają ściślejsze i wiarygodniejsze.

W kraju naszym oddawna bywa odczuwana powszechnie potrzeba skuteczniejszych środków do zapobiegania szerzącemu się coraz bardziej zepsuciu pośród młodzieży. Zepsucie to szerzy się najłatwiej między dziećmi takiemi, nad któremi niema uregulowanego należycie opiekuńczego nadzoru, albo których rodzice lub opiekunowie swe obowiązki lekceważą, zaniedbują, albo ich na szkodę materyalną i moralną pupila nadużywają.

Korzystając z doświadczeń, poczynionych w innych krajach, naczelne władze sądownicze postanowiły i w naszym kraju przystąpić do ozganizowania gminnych rad sierocych. W niektórych okolicach Galicyi takie rady sieroce z inicyatywy sądów powiatowych już powstały i funkcyonują ze zbawiennym skutkiem. W innych stronach akcya w tym kierunku jest w toku, gdyż Prezydya obu c. k. wyższych sądów krajowych we Lwowie i w Krakowie zaleciły wszystkim sądom powiatowym, aby zakładały gminne rady sieroce.

Według zasady, przyjętej przez sądy we wszystkich krajach koronnych Monarchii i aprobowanej przez władze wyższe, do składu każdej gminnej rady sierocej powinien należeć także k i e r o w n i k s z k o ł y miejscowej lub jego zastępca. Władze sądowe uznają, że już samo pedadogiczne powołanie kierownika szkoły i jego stanowisko zawodowe, oraz ścisły związek, jaki zachodzi pomiędzy pracą wychowawczą nauczyciela a władzą opiekuńczą nad dziećmi uczęszczającemi do szkoły, wskazują, iż udział stanu nauczycielskiego w gminnej radzie sierocej jest niezbędny. Potrzeba ta występuje w kraju naszym silniej niż w innych krajach, ponieważ u nas stan nauczycielski reprezentuje w wielu okolicach, mianowicie pośród ludności wiejskiej, nieliczny czynnik inteligencyi miejscowej.

Wychodząc z założenia, że stan nauczycielski, pozostający w ciągłej styczności z ludem, ma tem samem wielki wpływ na umysły w sprawach dotyczących dobra młodzieży, Prezydya c. k. wyższych sądów krajowych we Lwowie i w Krakowie zwróciły się do c. k. Rady szkolnej krajowej z prośbą, aby zachęciła nauczycielstwo ludowe do jak najgorliwszego popierania działalności sądów powiatowych w spra-

wie zakładania gminnych rad sierocych tudzież do zajmowania się sprawami przekazanemi tym radom.

C. k. Rada szkolna krajowa niejednokrotnie przypominała Zarządom szkół, Radom szkolnym okręgowym i miejscowym konieczność zwracania bacznej uwagi na zachowanie się młodzieży w szkole i poza szkołą i obowiązek współdziałania z innemi władzami w ważnej sprawie zabezpieczenia przed zepsuciem młodzieży, pozbawionej należytego dozoru ze strony rodziców lub opiekunów. Pomijając rozporządzenia dawniejsze, przypomina się co do tego punktu okólniki c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 1. marca 1899 do L. 1428 i z dnia 14. listopada 1903 L. 20.450 (Pierożyński, Ustawy i rozporządzenia, wydanie nowe, str. 42 i 43, Dziennik urzędowy, rocznik 1903, str. 532). Przypomina się też wskazówki i polecenia, zawarte w wystosowanym do c. k. Rad szkolnych okręgowych okólniku c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 19. października 1905 do L. 23.183.

Tworzenie gminnych rad sierocych stanowi w kierunku wywierania wpływu wychowawczego w gminie ze strony kierowników szkół i nauczycieli w ogóle krok nadzwyczaj doniosły.

Jak z jednej strony nie można sobie wyobrazić, ażeby gminna rada sieroca mogła skutecznie funkcyonować bez współudziału nauczycielstwa, tak z drugiej strony kierownik szkoły pozbawiałby sam siebie jednej z najskuteczniejszych dźwigni do oddziaływania na ludność miejscową w kierunku, odpowiadającym zadaniu szkoły ludowej, gdyby się usuwał od współudziału w gminnej radzie sierocej. Opinia kierownika szkoły jako zawodowego wychowawcy, znającego stosunki i potrzeby młodzieży szkolnej wogóle i warunki rozwoju poszczególnych dzieci, będzie w wielu razach w gminnej radzie sierocej decydującą, a gdyby nawet rada ta w tym lub w owym wypadku nie poszła za zdaniem kierownika, głos jego nie przebrzmi bezskutecznie, gdyż zwróci uwagę nadopiekuńczego sądu. Im bardziej rzeczowe i obywatelskie stanowisko w każdej sprawie będzie zajmował kierownik szkoły, tem większą zyska powagę dla siebie i dla szkoły. Ułatwi mu to nawet w szkole niepospolicie wykonywanie przepisów przymusu szkolnego, a więc wpłynie pośrednio pomyślnie na rozwój szkoły. Naturalny związek obu tych instytucyi — t. j. szkoły i rady sierocej — do tego stopnia odpowiada powszechnemu poczuciu ogółu, że w niektórych miejscowościach osoby, zajmujące się organizowaniem gminnych rad sierocych, uznały za rzecz właściwszą, ażeby rady te urzędowały i odbywały swe posiedzenia raczej w budynkach szkolnych niż w lokalnościach administracyi gminnej.

Wobec tego c. k. Rada szkolna krajowa może tylko zalecić całemu stanowi nauczycielskiemu jak najgorętszy współudział w zakładaniu i funkcyonowaniu gminnych rad sierocych, będąc tego przekonania, że głos jej odpowiada najgłębszemu przeświadczeniu nauczycielstwa o doniosłości jego roli w społeczeństwie.

Że tak jest, o tem przekonują c. k. Radę szkolną krajową nie tylko przykłady nauczycieli, którzy bez jakiejkolwiek zachęty z własnej inicyatywy zajmowali i zajmują się sprawami tego rodzaju, ale także głosy pochodzące ze sfer nauczycielskich.

Głosy takie, zwracające uwagę na potrzebę żywszego zajmowania się sprawą dzieci zaniedbanych, odzywały się niejednokrotnie na konferencyach okręgowych i na zgromadzeniach konferencyi krajowej z r. 1899 i w wydziale wykonawczym tej konferencyi.

Rada szkolna krajowa przyjęła z zadowoleniem do wiadomości, że niektóre Rady szkolne okręgowe, pobudzone okólnikiem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 19. października 1905 do L. 23.183, postanowiły przeznaczyć tę sprawę na porządek dzienny konferencyi okręgowych swego okręgu. Obecnie, gdy sprawa organizowania gminnych rad sierocych jest w toku, omawianie całej tej sprawy na konferencyach okręgowych będzie bardzo na czasie. Wobec tego poleca się c. k. okręgowym Radom szkolnym, ażeby sprawę opieki nad sierotami i dziećmi opuszczonemi postawiły na porządku dziennym wszystkich konferencyi okręgowych, mających się odbyć w roku 1907, i ażeby wyszukały referentów, którzyby mogli na tych konferencyach podawać nauczycielom wykłady informacyjne o znaczeniu, organizacyi i zakresie działania gminnych rad sierocych. Jako dziełko pomocnicze celem obznajomienia się referentów ze stanem sprawy poleca się broszurę p. t.:

„Mieczysław Szybalski i Dr. Zygmunt Gargas. Rady sieroce jako czynnik ludowy w postępowaniu sądowem w sprawach opiekuńczych. Kraków, 1906“.

Dziełko to zakupią c. k. Rady szkolne okręgowe w kilku egzemplarzach dla bibliotek okręgowych własnego okręgu.

Jeżeli organa sądowe kładą główny nacisk na współudział kierownika szkoły, to wynika to z uznania dla odpowiedzialnego stanowiska kierownika, który reprezentuje szkołę na zewnątrz i z natury swego urzędowania wchodzi najczęściej w bezpośrednią styczność z rodzicami i opiekunami dzieci szkolnych, a pozostając dłuższy czas stale na miejscu, rozporządza największą sumą doświadczeń i najgruntowniejszą znajomością stosunków miejscowych.

Zasada ta nie ma jednakże być rozumiana w ten sposób, jakoby dla innych nauczycieli sprawy opieki nad młodzieżą miały być obojętnemi. Przeciwnie, każdy nauczyciel ma jako gospodarz klasy sposobność do czynienia spostrzeżeń, które dla rad sierocych mogą być bardzo pożądane.

Zwraca się uwagę na to, że przepisy, traktujące o opiece nad sierotami, znają instytucyę doradców i doradczyń sierocych.

Doradcy tacy nadzorują pewną liczbę sierót im przydzielonych, a w sąsiedztwie zamieszkałych, a w razie dostrzeżonych braków lub nadużyć ze strony odpowiedzialnych opiekunów donoszą o nich sądowi. Naturalną więc jest rzeczą, że wrazie utworzenia gminnej rady sierocej oprócz kierownika szkoły także inni nauczyciele mogą sprawom skutecznej opieki nad dziatwą świadczyć wielkie przysługi jako doradcy. Dotyczy to także nauczycielek, które w niektórych razach, mianowicie w stosunku do młodzieży żeńskiej, działać mogą bardzo zbawiennie.

W przekonaniu, że uwagi powyższe znajdą żywy oddźwięk w nauczycielstwie naszego kraju, c. k. Rada szkolna krajowa poleca, ażeby kierownicy szkół we wszystkich miejscowościach, w których z inicyatywy sądów wchodzą w życie gminne rady sieroce, bezzwłocznie wchodzili w styczność i porozumienie z temi radami.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 29. stycznia 1907.

Za c. k. Namiestnika:
Plażek w. r.

Wiadomości osobiste.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 8. stycznia b. r. raczył nadać najmiłościwiej dyrektorowi c. k. I. szkoły realnej we Lwowie dr. Teofilowi Gerstmannowi, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, order Żelaznej Korony III. klasy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 16. stycznia b. r. raczył zezwolić najmiłościwiej na przeniesienie radcy rządu Stanisława Piątkiewicza, dyrektora c. k. gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu, na własną prośbę w stały stan spoczynku i nadał mu przy tej sposobności order Żelaznej Korony III. klasy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 11. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać dr. Józefowi Zulińskiemu, profesorowi

c. k. żeńskiego seminaryum nauczycielskiego we Lwowie, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, tytuł radcy szkolnego.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty przyznał VIII. klasę rangi następującym c. k. inspektorom szkolnym okręgowym: Antoniemu Lewandowskiemu w Śniatynie, Julianowi Nowakowskiemu w Stryju, Janowi Łeszedze w Kołomyi, Tomaszowi Pisarczukowi w Sanoku, Janowi Banaszewskiemu w Rohatynie, Julianowi Frajdenbergowi w Jaworowie i ks. Ludwikowi Fonferce w Myślenicach.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty zamianował budowniczego Kazimierza Rzeczyckiego nauczycielem c. k. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty zamianował członkami Komisyi egzaminacyjnych dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych: Kornelego Szabo, nauczyciela c. k. seminaryum nauczycielskiego w Samborze dla Komisyi w Samborze a Adolfa Skopowskiego nauczyciela c. k. seminaryum nauczycielskiego w Zaleszczykach dla Komisyi w Zaleszczykach, obu na resztę bieżącego okresu funkcyjnego.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty nadał Mikołajowi Stefanowiczowi, emerytowanemu nauczycielowi kierującemu 2-klasowej szkoły w Dmytrzu w okręgu lwowskim zamiejskim, w uznaniu jego długoletniej wydatnej działalności w zawodzie nauczycielskim, tytuł dyrektora.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich:

Zenona Keffermüllera w gimnazyum w Złoczowie; Kissiela Herschkowego w gimnazyum w Złoczowie; Eliasza Zuckra w gimnazyum w Samborze; Leona Jankiewicza w gimnazyum w Jarosławiu; Jana Kozłowskiego i Filipa Eichenkatza w gimnazyum w Drohobyczu; dr. Kazimierza Ciesielskiego w V. gimnazyum we Lwowie; Stanisława Jachimowskiego w gimnazyum w Brodach; Ignacego Strycharskiego i Kazimierza Sośnickiego w gimnazyum VII. we Lwowie; Jana Ptasiewicza w gimnazyum w Sanoku; Witołda Sokołowskiego i Edwarda Kocha w gimnazyum w Jaśle; Aleksandra Paszkiewicza w gimnazyum Franciszka Józefa w Tarnopolu; Alfreda Jarończyka w gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu; Wojciecha Cyrana w filii gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu; Deodata Janotkę w gimnazyum w Jarosławiu.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich:

Edwarda Lusiewicza z gimnazyum w Brodach do gimnazyum w Samborze; Jana Pietrzyckiego z gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie do filii gimnazyum V. we Lwowie; Stanisława Mendralę z gimnazyum w Dębicy do gimnazyum w Jarosławiu; Stanisława Buchałę z gimnazyum I. w Rzeszowie do gimnazyum w Jarosławiu; Antoniego Dudzika z gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu do gimnazyum w Nowym Sączu; Józefa Waxmundzkiego z gimnazyum w Nowym Sączu do gimnazyum w Jaśle; Jozafata Nazara z gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu do gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór ks. Teodata Jaremy na duchownego członka obrz. gr. kat. do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Dolinie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

ks. Ignacego Budzianowskiego nauczycielem religii rzym. kat. i Mojżesza Sandeka nauczycielem religii izrael. 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową pospolitą w Śniatynie;
Jana Drzewickiego nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Żołyni;
Emilię Drozdowską nauczycielką 4-klasowej szkoły w Jeżowem;
Jadwigę Tokarską nauczycielką 4-klasowej szkoły w Tuchowie.

Nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych:

Stanisława Nogę w Brzozie stadnickiej; Leopolda Gerstmanna w Wołczuchach; Teofila Tokarskiego w Porohach; Władysława Stohandla w Zabawie; Michała Kopczaka w Tylawie.

Nauczycielkami szkół 2-klasowych:

Elżbietę Burzyńską w Siedlcu; Kazimierę Solecką w Rabce; Maryę Surowiecką w Skawie; Ludwikę Grabowską w Lubniu; Olgę Baczyńską w Zawalu.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych:

Stanisława Pająka w Krzczonowie; Amalię Willimkową w Rząsce; Zofię Toepperównę w Porzeczu janowskiem; Ignacego Firleja w Maćkówce.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła:

Annę Golińską nauczycielkę 6-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Scholastyki w Krakowie na równorzędną posadę do 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. Ces. Elżbiety w Krakowie, a Józefę Januszównę nauczycielkę 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. Ces. Elżbiety na równorzędną posadę do 6 klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Scholastyki w Krakowie;
Józefę Biernacką i Natalię Kobryńską nauczycielki 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Sienkiewicza oraz Wandę Wirską nauczycielkę 2-klasowej szkoły im. św. Kazimierza w Kołomyi na równorzędne posady do 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Ces. Franciszka Józefa w Kołomyi;
Karolinę Załupską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Siemakowcach na równorzędną posadę do szkoły w Byszowie.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Jadwigę Krasuską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Ulhówku;
Maryę Kornaszewską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Rożnowie;
Zofię Strumieńską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Turadach;
Albinę Brablecównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Wiśniczu małym;
Gustawę Grabowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Orowie.

Zmarł: Łukasz Remeza zastępca nauczyciela c. k. seminaryum nauczycielskiego w Samborze, dnia 22. stycznia b. r. przeżywszy 44 lat.

Organizacya szkół.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 13. listopada 1906 raczył najmiłościwiej zezwolić na otwarcie z początkiem roku szkolnego 1907/8 państwowego gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu „na Zasaniu“ i drugiego państwowego gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie.

Gimnazyum w Przemyślu „na Zasaniu“ obejmować będzie w roku szkolnym 1907/8 cztery niższe klasy, a w następnych czterech latach otwarte zostaną klasy V., VI., VII. i VIII. Gimnazyum w Stanisławowie obejmie natomiast zaraz wszystkie ośm klas.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 9. stycznia 1907 l. 48.499 nadał prywatnemu liceum żeńskiemu, utrzymywanemu przez Helenę Kaplińską w Krakowie, w myśl § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. października 1901 l. 27.915 prawa szkoły publicznej na lata szkolne 1906/7, 1907/8 i 1908/9 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

C. k. Rada szkolna krajowa wyłączyła orzeczeniami:

l. 2486 gminę Młoszową w okręgu chrzanowskim z zakresu szkolnego w Trzebini i zorganizowała osobną 1-klasową szkołę w Młoszowej;

l. 2999 gminę Bestwinkę w okręgu bialskim z zakresu szkolnego w Bestwinie i zorganizowała osobną 1-klasową szkołę w Bestwince.

C. k. Rada szkolna krajowa zorganizowała 1-klasowe szkoły ludowe orzeczeniami:

l. 2606 w Porębach kupińskich w kręgu kolbuszowskim;

l. 2932 w Oparówce w okręgu strzyżowskim.

C. k. Rada szkolna krajowa przekształciła orzeczeniami:

l. 3927 4-klasową szkołę w Wiśniczu nowym w okręgu bocheńskim na 5-klasową szkołę mieszaną;

l. 2605 2-klasową szkołę w Woli raniżowskiej w okręgu kolbuszowskim na 4-klasową;

l. 3572 1-klasową szkołę w Horodyszczu w okręgu samborskim na 2-klasową.

Budowa szkół.

C. k. Rada szkolna krajowa postanowiła orzeczeniami:

l. 502 budowę 1-klasowej szkoły w Kołodrubach w okręgu rudeckim;

l. 523 budowę 1-klasowej szkoły w Liskach w okręgu kołomyjskim, obie przy pomocy zasiłku z funduszu szkolnego krajowego.

Konkursa.

a) *ogłoszone po raz pierwszy:*

L. 22/pr. Celem obsadzenia posady dyrektora c. k. gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu ewentualnie posady dyrektora innego zakładu ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązana jest płaca wraz z dodatkiem funkcyjnym wliczalnym do emerytury w myśl ustawy z dnia 19. września 1898 (Dz. p. p. Nr. 173) mieszkanie w naturze i połowa dodatku aktywalnego w myśl § 6. przytoczonej ustawy.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe i dokładnie wypełnioną tabelę służbową wnosić należy za pośrednictwem swej władzy przełożonej najpóźniej do 15. marca 1907 do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej

Z Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 5. lutego 1907.

L. 4387. C. k. Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie w państwowych szkołach średnich:

Na posadę kierownika oddziałów równorzędnych w gimnazyum akademickiem we Lwowie z ruskim językiem wykładowym.

Na posadę kierownika oddziałów równorzędnych w gimnazyum z językiem wykładowym polskim w Tarnopolu.

Na posady nauczycieli filologii klasycznej: w klasach równorzędnych gimnazyum akademickiego we Lwowie; w gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie; w gimnazyum IV. we Lwowie; dwie posady w gimnazyum VII. we Lwowie; dwie posady w gimnazyum III. w Krakowie; w gimnazyach w Brodach, Brzeżanach, Buczaczu, Dębicy, Drohobyczu, Jaśle, Mielcu; dwie posady w Nowym Sączu; w klasach równorzędnych gimnazyum w Nowym Sączu, w Nowym Targu, w Przemyślu na Zasaniu, w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu, w gimnazyum I. w Rzeszowie, w gimnazyum II. w Rzeszowie; dwie posady w gimnazyum w Sanoku; w Samborze; dwie posady w gimnazyum I. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie; cztery posady w gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu; dwie posady w klasach równorzędnych gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu; dwie posady w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Tarnopolu; w gimnazyum I. w Tarnowie; dwie posady w gimnazyum w Wadowicach.

Na posady nauczycieli języka polskiego: w gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie; w klasach równorzędnych gimnazyum V. we Lwowie; w gimnazyach w Brzeżanach, Dębicy; w klasach równorzędnych gimnazyum w Nowym Sączu; w Podgórzu, w Przemyślu na Zasaniu, w Sanoku, Sokalu; w gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu, w klasach równorzędnych gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu; w Wadowicach.

Na posady nauczycieli języka ruskiego: w gimnazyum II. we Lwowie; w klasach równorzędnych gimnazyum akademickiego we Lwowie i w gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie.

Na posady nauczycieli języka niemieckiego: w klasach równorzędnych gimnazyum akademickiego we Lwowie; w gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie; w gimnazyach: w Bochni, Brzeżanach. Jaśle, Jarosławiu, w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi; w Nowym Sączu; w klasach równorzędnych gimnazyum w Nowym Sączu; w Nowym Targu; w Przemyślu na Zasaniu; w Sanoku, Samborze; w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; w Stryju; w klasach równorzędnych gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu; w gimnazyum I. w Tarnowie; w Wadowicach; w szkołach realnych: w Krośnie, Tarnopolu i Żywcu.

Na posadę nauczyciela języka francuskiego w szkole realnej w Śniatynie.

Na posady nauczycieli historyi i geografii: w gimnazyum akademickiem we Lwowie; w gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie; w gimnazyum III. w Krakowie; w klasach równorzędnych gimnazyum w Nowym Sączu; w gimnazyum w Nowym Targu, w gimnazyum w Przemyślu na Zasaniu; w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie: w gimnazyum w Stryju; w klasach równorzędnych gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu.

Na posady nauczycieli matematyki i fizyki: w gimnazyum akademickiem we Lwowie; w gimnazyum II. we Lwowie; w gimnazyum V. we Lwowie; w gimnazyum VII. we Lwowie; w gimnazyum św. Anny w Krakowie; w gimnazyum V. w Krakowie; w gimnazyum w Bochni; w gimnazyum w Przemyślu na Zasaniu; w gimnazyum II. z językiem wykładowym polskim w Stanisławowie; w klasach równorzędnych gimnazyum z językiem wykładowym polskim w Tarnopolu; w gimnazyum w Wadowicach.

Na posady nauczycieli nauk przyrodniczych: w klasach równorzędnych gimnazyum akademickiego we Lwowie; w gimnazyum III. w Krakowie; w gimnazyum w Gorlicach; w klasach równorzędnych gimnazyum w Nowym Sączu; w gimnazyum w Przemyślu na Zasaniu; w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; w klasach równorzędnych gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu.

Na posadę nauczyciela chemii w szkole realnej w Żywcu.

Na posadę nauczyciela rysunków odręcznych w szkole realnej w Śniatynie.

Do każdej z tych posad przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 19. września 1898 Dz. p. p. Nr. 173.

Kandydaci ubiegający się o te posady mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem swej władzy przełożonej do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca lutego 1907.

Kandydaci którzy ubiegać się będą o kilka z wymienionych posad winni wnieść osobno podania o każdą posadę i dołączyć do każdego podania tabelę kwalifikacyjną.

Kandydaci którzy po uzyskaniu zupełnej kwalifikacyi pełnili w szkołach średnich obowiązki zastępców nauczycieli, a pragną aby ta ich służba była policzona, mają wykazać w tabelach kwalifikacyjnych jak najdokładniej, podając daty i liczby dekretów, od którego czasu jak długo i w jakiej liczbie godzin pełnili obowiązki nauczycielskie.

Kandydaci którzy nie wyszli jeszcze z wieku obowiązującego do służby wojskowej, mają wykazać czy uczynili już zadość obowiązkowi tej służby.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 1. lutego 1907.

L. 174. C. k. Rada szkolna okręgowa w Grybowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich z poborami IV. klasy płac:

1. Na posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych a) w Bereście, b) Brunarach niżnych, c) Czyrnej, d) Izbach, e) Koniuszowej, f) Królowej polskiej, g) Mogilnie, h) Posadowej i i) Stawiszy.

2. Na posady nauczycieli (lek) w szkołach 2- klasowych a) w Białej niżnej, b) Kamionce wielkiej, c) Mystkowie.

W szkołach 1-klasowych pod a) b) c) d) i) jest język wykładowy ruski w innych polski.

Ubiegający się o te posady nauczyciele starsi latami służby mogą liczyć już przy mianowaniu na wyższy stopień płacy.

Zarazem zauważa się, że szkoły 1-klasowe pod b) c) e) f) g) h) i) mieszczą się w budynkach najętych a mieszkanie nauczyciela składające się z jednego pokoju nie jest odpowiednie dla nauczycieli żonatych.

Szkoła 2-klasowa w Białej pozostaje pod zarządem SS. Dominikanek.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Grybowie do dnia 15. marca b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Grybów, dnia 16. stycznia 1907.

L. 47. C. k. Rada szkolna okręgowa w Bochni ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczycielki w szkole 4-klasowej żeńskiej w Niepołomicach z poborami III. klasy płac.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bochni najpóźniej do 15. marca 1907.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Bochnia, dnia 22. stycznia 1907.

L. 99. C. k. Rada szkolna okręgowa w Jaśle ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A. Z poborami II. klasy płac:

Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w szkole 4-klasowej ludowej męskiej w Jaśle z obowiązkiem udzielania nauki religii w 4-klasowej szkole ludowej żeńskiej w Jaśle.

B. Z poborami IV. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela religii rz. kat. w szkole 5-klasowej mieszanej w Kołaczycach.
2. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej w Czermnej.
3. Na posady nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych w Czeluśnicy i Świerchowej.
4. Na posady nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych w Desznicy, Grabiu, Kotani, Świerzowej ruskiej, Świątkowej wielkiej i Woli cieklińskiej.

W szkołach wymienionych pod 4 jest język wykładowy ruski, we wszystkich innych polski.

Zauważa się, że nauczycielom mianowanym na posadach w IV. klasie płac może być przy nominacyi przyznany wyższy stopień płacy.

Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w dokładnie wypełnione tabele kwalifikacyjne należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej w terminie do 15. marca b. r.

Jasło, dnia 18. stycznia 1907.

L. 2954. C. k. Rada szkolna okręgowa w Cieszanowie ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia trzech posad nauczycieli w szkole 5-klasowej mieszanej w Cieszanowie.

Kompetenci z kwalifikacyą do szkół wydziałowych z grupy II. lub III-ciej będą mieć pierwszeństwo.

Do posad tych przywiązane są pobory III. klasy płac.

W szkole 5-klasowej w Cieszanowie jest polski język wykładowy.

Ubiegający się o powyższe posady mają wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swych władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Cieszanowie najpóźniej do 15. marca 1907.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Cieszanów, dnia 6. stycznia 1907.

L. 215. C. k. Rada szkolna okręgowa w Łańcucie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

Z poborami III. klasy płac:

I. Na dwie posady nauczycieli w 5-klasowej szkole męskiej w Leżajsku.

Z poborami IV. klasy płac:

II. Na dwie posady nauczycieli w 4-klasowej szkole mieszanej w Albigowej.

III. Na posadę nauczyciela w 1-klasowej szkole w Budach łańcuckich II.

We wszystkich szkołach jest język wykładowy polski.

Podania należycie udokumentowane należy przedkładać za pośrednictwem władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Łańcucie w terminie do 15. marca 1907.

Łańcut, dnia 20. stycznia 1907.

L. 133. C. k. Rada szkolna okręgowa w Ropczycach ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia:

1. Posady nauczyciela względnie nauczycielki kierującego (kierującej) szkoły 5-klasowej żeńskiej w Ropczycach z poborami III. klasy płac.

Pierwszeństwo zastrzega się posiadającym egzamin do szkół wydziałowych

2. Posady nauczyciela w szkole 1-klasowej w Brzezówce z poborami IV. klasy płac.

W obu tych szkołach jest polski język wykładowy.

Podania należy wnosić w drodze służbowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Ropczycach w terminie do 15. marca 1907.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Ropczyce, dnia 15. stycznia 1907.

---

b) *ogłoszone po raz drugi:*

Wskutek prośby c. k. Rady szkolnej krajowej w Opawie ogłasza się niniejszem następujący konkurs:

L. 12. W c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Cieszynie będzie z początkiem roku szkolnego 1907/8 do obsadzenia posada rzeczywistego nauczyciela szkoły ćwiczeń.

Kompetenci muszą się wykazać egzaminem do szkół wydziałowych z przedmiotów objętych I. grupą z polskim językiem wykładowym z uzdolnieniem do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu.

Życzenia co do policzalności lat dotychczasowej służby należy bezwarunkowo wyrazić w podaniu, gdyż późniejsze prośby w tym kierunku nie będą uwzględnione.

Podania należy wnosić do c. k. Rady szkolnej krajowej w Opawie w terminie do 15. marca 1907.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Opawie, dnia 3. stycznia 1907.

L. 123. C. k. Rada szkolna okręgowa miejska w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia dwóch posad nauczycieli w szkołach ludowych 4-klasowych pospolitych męskich im. Wł. Jagiełły i im. H. Sienkiewicza w Krakowie.

Do posad tych przywiązane są pobory I. klasy płac.

Kandydaci o powyższe posady winni się wykazać kwalifikacyą nauczycielską przynajmniej do szkół pospolitych i uzdolnieniem do uczenia języka niemieckiego. Kandydaci z egzaminem do szkół wydziałowych, przy równych zresztą kwalifikacyach, będą przedewszystkiem uwzględnieni.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej w Krakowie najpóźniej do 15. marca b. r.

Podania nieudokumentowane lub spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.

W Krakowie, dnia 7. stycznia 1907.

L. 122. C. k. Rada szkolna okręgowa miejska w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia posady nauczyciela w szkole 4-klasowej pospolitej męskiej połączonej z 3-klasową wydziałową im. Ces. Franciszka Józefa w Krakowie.

Do posady tej przywiązane są pobory I. klasy płac.

Kandydaci o powyższą posadę winni się wykazać kwalifikacyą nauczycielską przynajmniej do szkół pospolitych i uzdolnieniem do uczenia języka niemieckiego. Kandydaci z egzaminem do szkół wydziałowych, przy równych zresztą kwalifikacyach, będą przedewszystkiem uwzględnieni.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej w Krakowie najpóźniej do 15. marca b. r.

Podania nieudokumentowane lub spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.

W Krakowie, dnia 7. stycznia 1907.

L. 2282. C. k. Rada szkolna okręgowa w Tarnowie ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej im. Kościuszki w Tarnowie z poborami II. klasy płac. Język wykładowy polski.

Termin wnoszenia podań do 15. marca 1907.

Tarnów, dnia 27. grudnia 1906.

Do l. 2098. Dodatkowo do konkursu z dnia 15. grudnia 1906 l. 2098, ogłoszonego w Nr. 28. z roku 1906 i Nr. 1. z roku 1907 „Dziennika urzędowego" podaje c. k. Rada szkolna okręgowa w Łańcucie do wiadomości kompetentów, że nauczyciele starsi latami służby, którzyby się ewentualnie o posady w IV. klasie płac objęte tym konkursem ubiegali, mogą liczyć już przy nominacyi na wyższy stopień płacy.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Łańcucie, dnia 7. stycznia 1907.

Ogłoszenie licytacyi.

L. 79. Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy szkoły 2-klasowej murowanej w Sadzawie w okręgu bohorodczańskim, ogłasza się niniejszem licytacyę przez pisemne oferty, które wnosić należy do dnia 20. lutego b. r. do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bohorodczanach.

Do należycie ostemplowanej oferty należy dołączyć 5% wadyum ogólnych kosztów budowy, które wynoszą kwotę 14.725 K 64 h, tudzież deklaracyę że oferentowi znane są szczegółowe i ogólne warunki budowy i że obowiązuje się te warunki w zupełności dotrzymać.

Plan i kosztorys tej budowy przejrzeć można w biurze c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bohorodczanach.

Przedsiębiorstwo budowy oddane będzie temu oferentowi, który poda najwyższy opust z ceny kosztorysowej i będzie zasługiwał na zaufanie.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Bohorodczanach, dnia 18. stycznia 1907.

Ogłoszenie.

Egzamina na nauczycieli szkół ludowych pospolitych przed c. k. Komisyą egzaminacyjną w Stanisławowie rozpoczną się dnia 18. lutego b. r. częścią piśmienną. Podania udokumentowane należy w drodze przepisanej wnosić najpóźniej do 10. lutego b. r.

C. k. Rada szkolna krajowa wzraca uwagę Zarządów szkół tudzież Rad szkolnych miejscowych na „Inwentarz majątku i dochodów funduszu szkolnego miejscowego“ układu dr. Karola Falkiewicza.

Inwentarz ten zastosowany w rubrykach do poszczególnych działów regulaminu kosztuje oprawny 80 h.

Skład główny w szkolnej Ajencyi handlowej we Lwowie, ulica Grodzickich liczba 6.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.

Z drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie pod zarządem J. Niedopada.